

Kommunikee

Bomaanslag op het Paul Hymans Centrum & het sekretariaat van de C.V.P.

Op 15 en 17 oktober 1984 hebben de Cellules Communistes Combattantes twee politieke en ideologische centra van de burgerlijke macht in dit land aangevallen, en joegen de vestiging van de internationale stichting Jean Rey - Paul Hymans centrum, rue de Naples 39 in Ixelles, en het sekretariaat van de Christelijke Volkspartij (CVP) in het arrondissement Gent-Eeklo, Koning Albertlaan 241 in Gent de lucht in.

De bijzondere keus van deze beide burgerlijke partijen in het kader van onze "anti-imperialistische oktober campagne" berust, afgezien van de aard van deze partijen, op hun regeringsfuncties.

Het is ongetwijfeld nutteloos, de vestiging van het sekretariaat van de CVP in Gent (kiesdistrict van Wilfried Martens) en de politiek van deze partij voor te stellen, een echt fossiel, reaktionair sinds haar oprichting, het is misschien interessanter de aandacht te vestigen op de stichting Jean Rey, het politiek ideologisch instituut van de liberale internationale.

Dit instituut heeft voor de belgische sekte, in het zelfde gebouw aan de rue de Naples het Paul Hymans centrum opgericht. Deze "stichting J.R." heeft op de dag van haar oprichting notoire gangsters op bezoek gehad zoals o.a. Otto Graf Lambsdorff (ex-westduitse minister, schuldig bevonden aan corruptie) Gaston Thorn (Luxemburg's ex-premier, ex-chef van de EEG) en natuurlijk veel dichterbij, Paul Hatry, Willy de Clercq, Herman de Croo... die zeker niet hoeft te worden voorgesteld aan die arbeiders, waarvan het werk afhankelijk is van het ministerie van communicatie!

Wij dragen onze akties aan de spoorwegarbeiders van Charleroi op, die 13 maanden geleden, op 9 september 1983, dat ontketenden, wat de "septemberstakingen" tot gevolg had.

Het werkelijke doel (overigens door hen toegegeven) van deze stichting is, een onderzoekscentrum te zijn voor de politieke en ideologische uitwerking van een strijdbaar liberalisme, deze burgerlijke doktrine vooruit te brengen. Dus in dit centrum wordt het discours en de oriëntatie van de liberale partijen in Europa uitgewerkt en gekoördineerd.

Naast andere activiteiten draagt de Paul Hymans kring bij aan dit werk door de uitgave van het tweemaandelijks tijdschrift Progrès (Sic!), dat het werkelijke concentraat van het anti-kommunisme en de apologie van de maximale uitbuiting van de arbeiders is. Deze Paul Hymans kring telt of telde zulke smeerlappen zoals Jean Gol (minister van justitie en vice premier), Etienne Knoop (minister van energie), Raymond Pulinckx (ex-werkgeversvoorzitter FEB), Jacques Solvay,

Pierre van Halteren (ex-burgemeester van Brussel), Jacques van Offelen (burgemeester van Uccle, kijk eens aan nog een omgekochte!) en natuurlijk zoals altijd het trio Hatry, de Croo en de Clercq... Met deze kleine opsomming van haar leden wordt het snel duidelijk welke betekenis het Paul Hymans centrum voor de liberale oorlogsmachinerie en nog algemener voor het ideologies offensief van de bourgeoisie heeft. Tenslotte vermelden we nog, dat er in het gebouw aan de rue de Naples een rij instellingen zitten, waaronder "Vlaamse liberale vrouwen", Delipro (organisatie van de liberale jeugd) en verschillende andere "sociale" organisaties van de PRL.

Onze aanvallen van de beide laatste nachten op het sekretariaat van de CVP en tegen de stichting Jean Rey - Paul Hymans centrum zijn hoofdzakelijk gemotiveerd door hun regeringsfuncties zoals we al onderstreept hebben, en wat boven de gelukkige subjektiviteit uitgaat van de tegen deze arrogante partijen toegebrachte slag. Tegenwoordig zijn het de christelijk-sociale en de liberale regeringspartijen, dat wil zeggen functies en instrumenten van de kapitalistische heerschappij in dit land (en daarbuiten), die wij door de crisis, de bezuinigingspolitiek, de verarming en de imperialistische drang tot oorlog beleven. Met andere woorden, deze regering van de burgerlijke staat is er alleen, om te proberen, de hele zwakheid van dit systeem op de schouders van de arbeiders af te wentelen, in de hoop, een nieuwe opleving te waarborgen! Dit idiote rennen om aan verdrinking te ontkomen, dat de internationale bourgeoisie organiseert, kan alleen, zo diep als ze in de zwaarste crisis van de geschiedenis steekt, tot oorlog leiden.

Wij hebben reeds samenvattend in de verklaringen over onze akties tegen de oorlogs-multinationals uitgelegd - de eerste fase van onze campagne -, waarom de crisis van het kapitalistische systeem, dat we nu beleven, een crisis van overproductie is, en waarom dus alle onophoudelijk door de mafia Gol-Martens tegen onze levensomstandigheden gevoerde aanvallen duidelijker dan ooit tevoren de gebiedende noodzakelijkheid voor de arbeiders van de hele wereld onthullen, zich eens en voor altijd van deze verouderde produktiewijze te bevrijden, dit "mensenetende monster".

Strijden voor de bevrijding van deze produktiewijze betekent ook, de voor hun functioneren noodzakelijke raderwerken vernietigen, de structuren, die het de bourgeoisie mogelijk maken, haar uitbuiting en verrijking te doen voortduren. Konkreet betekent dat, werken aan de vernietiging van de burgerlijke staat, de regering van

van deze staat en het hele politieke apparaat, dat tot enig doel heeft, de heerschappij van de bourgeoisie staande te houden.

Engels: "De (aan het kommunisme) voorafgegaande maatschappij, die zich ontwikkelde in de klassekonfrontaties, had de staat nodig, dat wil zeggen in ieder geval de organisatie van de uitbuitersklasse, om door geweld de uitgebuite klasse in de door de bestaande produktiewijze gegeven onderdrukingsvoorwaarden te houden (slavernij, knechten, loonarbeid). De staat was de officiële representant van de hele maatschappij, zijn synthese in een zichtbaar organisme, maar dit alleen in die mate, waarin de staat de klasse was, die in zijn tijd zelf de hele maatschappij representeerde: in de antieke staat de slavenbezittende burgers, in de middeleeuwen de feodale adel, in onze tijd de bourgeoisie".

En Lenin: "De staat is een "bijzondere repressiemacht". Deze bewonderenswaardige definitie van Engels wordt hier genoemd met de meest perfecte duidelijkheid. En daaruit resulteert, dat deze "bijzondere repressiemacht" door de bourgeoisie tegen het proletariaat uitgeoefend wordt, tegen miljoenen arbeiders door een handvol rijken, door een "bijzondere repressiemacht" uitgeoefend door het proletariaat tegen de bourgeoisie, omgezet moet worden (de diktatuur van het proletariaat). Daarin bestaat de "afschaffing van de staat als staat". En daaruit bestaat de "daad" de inbezitting van de produktiemiddelen in naam van de maatschappij".

Deze staat (zoals nu de belgische), deze regering en het hele politieke apparaat van de burgerlijke maatschappij zijn dus krachten, die niet boven de maatschappij en de klassentegenstellingen staan, maar aan de kant van de uitbuiters tegen de arbeiders van dit land en de hele wereld. De staat en zijn lakeienkniek zijn niets meer dan belangenbehartigers van het kapitaal, de aan de multinationals en holdings onderworpen dienaren, zo niet geheel met haar versmolten.

Zo moet men het verkiezingsprogramma van de PRL 1981 begrijpen, die zich ervoor inzette, "de soevereiniteit van de staat" te herstellen (waarom weer te herstellen?) het gaat om hun engagement tegenover de multinationals en de NATO, de bezuinigingspolitiek door de bijzondere machtsapparaten te laten heersen, waarbij "de politiek van rantsoenering en van het kerkhof" op kosten van de arbeider en voor de grote winsten van de moederonderneming voorbereid wordt.

Is het noodzakelijk de arbeiders en arbeidsters in dit land de noodlottige balans van de 5e regering Martens te presenteren? Zeker zullen de manipulaties met de werkloosheidscijfers, de manipulatie van de index en de mooi klinkende redeneringen van een bende sjacheraars niets aan de realiteit veranderen, die we elke dag meemaken! Integendeel, wanneer de burgerlijke ekonomen sprookjes over de economische heropleving bedenken en vertellen, weet men toch van dagelijkse fabrieksluitingen, nieuwe ontslagen, premieverliezen en andere sociale verworvenheden onder druk van een voortdurende verslechtering van onze levensvoorwaarden. De geïnteresseerde sociologen beschouwen met nieuwsgierigheid het fenomeen van de "nieuwe armen", slachtoffers van de crisis, als nieuw speelgoed! Het heeft lang genoeg geduurd! De ellende de oorlog de vertwijfeling over de toekomst, wij willen

een andere wereld en wij strijden daarvoor.

Maar het is niet niks, waarvoor de 5e regering van Martens op wereldniveau werkt, onlosmakelijk verbonden met het kapitalistische bestuur hier, is hij lid van de imperialistische wereldorganisatie, en dit op alle niveaus: politiek, economies, politoneel en militair. Hetzij door de duidelijke demonstratie van kollaboratie met de tirannen en marionetten, Mobutu, Botha of Duarte, of op het nivo van de coueterinsurgency, waar deze regering een belangrijke bijdrage voor het Europa van de smerissen leverde door de uitlevering van de baskiese militanten aan het "socialistische" Spanje, waar revolutionairen onder folter sterven, of in zijn geprivilegieerde betrekkingen met het fascistiese Turkije van de NATO via Evren, of met de stationering van 48 Cruise Missiles of de realisatie van een reusachtig bewapeningsprogramma (jeeps, houtwitsers, gevechtshelikopters, radio's, vliegtuigen, vrachtwagens enz...), de belgiese staat heeft deel aan de misdaden van het imperialisme. deze staat destabiliseren, zijn krachten van de sociale heerschappij verwoesten en vernietigen is een taak voor alle kommunisten.

Onze beide laatste interventies, en vooral die tegen de managers van de liberale internationale in de stichting Jean Rey maakt het ons mogelijk, over een - voor de arbeiders - en anti-kapitalistische beweging belangrijk punt te spreken. Het enorme ideologische offensief, welke door de bourgeoisie tegen alle arbeiders en arbeidsters werd gestart, nog ononderbrokener en geexponerder dan de degeneratie van de revolutionaire politiek en praktijk, wat een leidraad en een programma voor alle revisionistische organisaties die er in dit land zijn, geworden is. Dit ideologies offensief van de bourgeoisie is voor hen een zwaartepunt, wat haar overleven en de oorlogsvoorbereidingen betreft, zo is de strijd op dit terrein onverbloemd noodzakelijk. De grote lijnen van dit offensief, is het anti-kommunisme, de benadrukking van het enige alternatief in de markt-economie, de verloochening van de tegen- spraken en de klassenstrijd.

Deze discours en de politieke propaganda van de heersende bourgeoisie heeft dus als leitmotiv: "er is geen ander alternatief dan de bestedingsbeperking, om de economiese crisis te overwinnen". Het absolute gebrek aan perspectieven bij de reformistische en revisionistische partijen, die dialecties met vastberadenheid van de kriminel en Thatcher zijn verbonden, waarmee deze regering de arbeidersstrijd om zeep helpt, zijn tenslotte van reëel belang voor deze bedriegerijen van de "terugkeer naar de concurrentiepositie" (terwijl België zich nu in de groep koplopers van de EEG bevindt) en de afbouw van de openbare dienstverlening geworden is (waaronder men de vermindering van het budget voor sociale voorzieningen en de verhoging van het militaire budget begrijpen moet).

Ten aanzien van de politieke verwarring van een tamelijk groot aantal arbeiders, die sinds lange tijd door hun vakbonden zijn bedrogen en door de reformistische partijen, en ten aanzien van de rechtmatige onrust over de toekomst, kan de reaktionaire en agressief liberale ideologie een zekere weerklank vinden. In die zin zijn de PRL/PVV daarom vandaag de dag de aangewezenen, om de ideologische dynamiek van de klassekolla-

boratie te zijn en de meerderheid van de arbeiders van gerechtvaardigde sociale strijd af te leiden, om uit hen de bedrogenen van de geschiedenis te maken. Is het nodig, de kracht van de kleinburgerlijke, hoofdzakelijk racistiese, concurrerende, egoïstiese en fundamenteel anti-kommunistiese ideologiën te onderstrepen, waarvan de PRL/PVV de protagonisten zijn? Is het nodig er aan te herinneren dat, om de imperialistiese oorlog uit te voeren, de bourgeoisie het nodig zal hebben, zoals in de beide grote wereldkonflikten - of zoals in hun permanente oorlog tegen de volkeren -, de proletariërs tegen hun klassebroeders te laten optrekken?

Ten aanzien van deze situatie is het noodzakelijk, zich op een theoretiese en ideologies nivo te plaatsen, om het marxisme-leninisme weer op de juiste plaats te brengen: aan het hoofd van de revolutionaire beweging! Maar als dat juist is, zou het fout zijn, zich alleen tot dit gebied te beperken. Degenen, die beweren, aan revolutionaire politiek te doen en hun taken tot denkwerk, theoretiese uitwerking (dikwijls zelfs zeer korrekt) en propaganda werk te reduceren, maken zich schuldig aan zwendel! Want de taak van de revolutionairen is thans ongetwijfeld een dubbele en kan niet alleen uit één van haar componenten bestaan: onderzoek doen en de theoretiese, politieke, ideologiese en propaganda-strijd te voeren aan de ene kant, en de sociale strijd met een revolutionair perspectief met het doel de verovering van de politieke en ekonomiese macht door de arbeidersklasse aan de andere kant konkreet te organiseren.

Want het perspectief, dat tegenwoordig aan de arbeidersbeweging en de revisionisten ontbreekt dat schijnt te verdwijnen, terwijl de historische voorwaarden nog nooit zo gunstig zijn geweest, wat de revisionisten en die met de kromme ruggesgraat steeds proberen te verdraaien, heeft steeds meer aktualiteit: "De leer van de klassenstrijd van Marx, op de staat en de sociale revolutie toegepast, voert noodzakelijkerwijs tot erkenning van de POLITIEKE HEERSCHAPPIJ van het proletariaat, zijn diktatuur, dat wil zeggen een macht, die met niemand gedeeld wordt en die direkt steunt op de gewapende macht van de massa". En Lenin onderstreept nog: "De uitgebuite klasse heeft de politieke heerschappij nodig, om iedere uitbuiting volledig te onderdrukken, dat wil zeggen om de belangen van de immense meerderheid van het volk tegen een zeer kleine minderheid moderne slavendrijvers te verdedigen, dat wil zeggen tegen de grondbezitters en de kapitalisten".

Wij willen onze verklaring met een kleine inlating die belangrijk is beeindigen. Enkelen wilden de strijd van de Cellules Communistes Combattantes te snel op de keus van onze eerste objekten vastleggen, omdat deze in het kader van de eerste fase van onze "anti-imperialistiese oktober kampagne" uitgekozen werden. De aanval op de oorlogsvoorbereidingen van het imperialisme en de NATO, tegen die maatschappijen, die uit de bewapeningskontrakten van deze projekten oogsten (en vooral die, die verantwoordelijk zijn voor de Cruise- en Pershing 2 programma's), dekt niet het hele spektrum van onze perspectieven van de politieke strijd! Wij zijn geen zelfvoldane pacifisten - of zelfs radikalen -, die over afschuwelijke kanonnenhandelaars oordelen... Wij zijn kommunistiese cellen, die in dit land een politiek-militair perspectief voor een wer-

kelijk revolutionaire politiek tonen: dat wil zeggen een politiek, die er op doelt, de imperialistiese orde omver te werpen, om een nieuwe maatschappij, de kommunistiese maatschappij op te bouwen.

TEGEN DE IMPERIALISTIESE OORLOG - DE BURGEROORLOG!

Laten we ons organiseren en onophoudelijk aanvallen!

VOORWAARTS MET DE OPBOUW VAN DE STRIJDENDE ORGANISATIE VAN DE PROLETARIËRS!

VOORWAARTS MET DE KOMMUNISTIESE REVOLUTIE!

ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERS!

Cellules Communistes Combattantes
Voor de opbouw van de strijdende organisatie van de proletariërs.

Aktuele overwegingen

Aktuele overwegingen: DE BOURGEOISIE EN DE REVISIONISTEN HEBBEN ANGST VOOR ONZE POLITIEK, OF DE GIA RECHTVAARDIGT HUN FINANCIERING.

Wij hebben gisteren op het nieuws gehoord, dat een zogenaamde "eerste kommando Delta" van ons de verantwoording voor onze aanval tegen de J.R. stichting en het Paul Hymans centrum wil overnemen. Natuurlijk waren we eerst erg ver-rast, en toen hebben we hartelijk gelachen! Alleen is het niet alleen maar om te lachen, want het is niet iets wat onschuldig is: wij willen ons standpunt over deze zaak geven.

Wie kan er belang bij hebben, om deze leugen te verspreiden en met welk doel? Wij, als politiek-militaire kracht zijn op 2 oktober naar voren getreden. Tot nu toe hebben wij 5 akties uitgevoerd en hebben wij uitgebreid onze mening gezegd, maar steeds nog te onvolledig, over de politieke lijn en identiteit die onze leidraad is. Daarvoor zijn de revisionisten en de bourgeoisie bang. Niet zo zeer voor onze 5 aanvallen, wij konden daarvan nog wel 10 meer uitvoeren, wat echter niet datgene is, wat dit systeem fundamenteel in beweging kan brengen, neen, dat waar zij bang vóór zijn, is onze uit-leg, die de zaken juist stelt, die de vragen op de beste manier stelt: naar waarheid en van uit een politieke positie. Kortom, zij weten, dat vele mensen zich in onze strijd kunnen terugvinden, denken dat we gelijk hebben en zich verheugen over de aan de uitbui-ters toegebrachte slagen.

Daarvoor zijn ze bang, dat de revolutionaire politiek de gewone dagelijkse gang van het ma-rionettentheater door elkaar schudt, het theater waarbij de rijken de rijken blijven - en nog steeds rijker worden - en waar de meerderheid, de uitgebuitenen zonder hoop op morgen verrekt, en dat alles met de complimenten, het respect, voor de konventies en de goede manieren, de "demo-kratiese spelregels" en de verkiezingsfarce! De bourgeoisie is bang voor onze politiek, omdat deze niets van onderwerping en kollabora-tie weg heeft, maar revolutie en hoop is! De revisionisten zijn bang voor onze politiek, om-dat zij daardoor onmaskerd worden, de ozo radi-kalen, die zij zo vaak in hun praten kunnen zijn, zoals perfecte valsspelers, waarbij het enige doel is, om zich autoriteit en aanzien in hun groepjes te garanderen.

Wij denken dus, en het is onbelangrijk wie daar-bij de auteur is, dat deze valse verklaring (die zeker niet de laatste zal zijn) het spel van de bourgeoisie en haar lakeien speelt... waarbij zij met de objektieve belangen van de "Commu-nistische" Partij België en de Partij van de Ar-beid en anderen verbindt.

Het is vaak de grofste truc, die de meeste kans van slagen heeft, en de truc van het uit-geven van een verklaring van een fascisties kommando is om meerdere redenen uiterst effek-tief.

Een reëel en zeer lovenswaardig gevoel van anti-fascisme is bij een groot deel van de arbeiders en arbeidsters verankerd. In de optiek van de klassenstrijd is dat een lovenswaardig gevoel, dat de bourgeoisie probeert uit te buiten, door-dat ze met de informatie verwarring sticht.

Maar het anti-fascisme is ook een misvormd, burgerlijk-demokraties gevoel bij velen, dat wil zeggen, het schermt alleen maar de afwijzing van de gewelddadigste en brutaalste vorm van de bourgeois diktatuur af. Het is dus een plan van klassekollaboratie, want het heeft hier al-leen maar op de inrichting van de orde betrekking: kortom: "werk en krepeer, zonder te protesteren, of ik haal de gendarmerie, om je aan de gang te krijgen", dat is het grote alternatieve demo-kratie-fascisme, waartegenover het kleinburger-dom, dat geen last wil hebben, zich volledig tot een nar van de andere maakt - en daarvan profiteert.

Met dit tweede punt ontwikkelt zich de manipu-latie van de publieke opinie: "kijk eens aan, zelfs als het de Cellules Communistes Combat-tantes waren, die de aanslagen tegen de PRL en de PVV ondernomen hebben, dan hebben zij de-zelfde belangen als de fascistien, wij hebben dat steeds gezegd, dat "extremen" bij elkaar komen, laten wij ons verenigen rondom de bourgeois-de-mokratie en de gendarmerie, die ons redden zal." Dat gaat zelfs nog verder: deze verklaring van delta (wat een kind van vijf met verachting in de vuilnisbak zou gooien, maar die Georges Mouckeron - wij begrijpen zijn verdriet - ons alle-maal laat zien), is het werk van een interview met een grafoloog in het zelfde t.v. programma, "instabiele irrationelen..." kortom van iemand "die in staat is aanslagen te plegen" (sic!). Gaan we met grote stappen op deze logiese en fijne psychologie van een "Sarmalux" in, en we zullen verklaren dat alle kommunistiese strij-ders gestoord zijn...

Dat alles is jammergenoeg niet nieuw, in alle landen waar de revolutionaire kommunisten hun historische taak vervullen, vinden de staten, smerissen en kollaborateurs elkaar, bij het diffameren belasteren, het offensief in de klassenstrijd te misvormen. De nazi's behandel-den de verzetsstrijders als terroristen, het revolutionaire leger van Vietnam werd ons als rebellen en plundersaarsbende voorgesteld, de strijders van het FLN in Algerije werden door de koloniale zwijnen als terroristen gezien en er zijn honderden andere voorbeelden. Nu tegen de revolutionairen in Italië, Spanje, BRD,

Turkije, Griekenland en thans in België zijn de bourgeoisie en de revisionisten in dezelfde praktijk verenigd: leugen en verdraaiing, omdat ze bang zijn voor de waarheid, angst hebben voor het licht en de hoop die onze strijd wekt.

We zullen met een anekdote afsluiten: wij hoorden al over een kommando Delta praten, bij het kriminele gevolg van de franse politie, verantwoordelijk voor het vermoorden van het militante-derde-wereld-type Henri Curiel... is het noodzakelijk af te leiden, dat de belgiese politie alleen maar een uitvloeisel van de franse politie is, waarbij "de techniek en het vokabulaire van deze (werkelijke) terroristen zo perfekt overeenkomt?"

Een laatste belangrijk punt: tijdens de akties tegen de J.R. stichting en het Paul Hymans centrum kwam de schriftelijke verklaring niet direkt, op grond van iets wat nu evident is, wij wilden de beide aanvallen tegen het regeringsapparaat van de burgerlijke staat met elkaar verbinden. Meer was niet noodzakelijk, omdat de smerissen deze veranderingen van gewontes direkt uitbuiten. Met betrekking op deze praktijken van desinformatie lijkt ons, de redakties moeten intelligentie en eerlijkheid bewijzen, in ieder geval voorzichtig zijn, voor zij zich op zulke zwijnerijen storten zoals honden op een been.

Wij hebben deze brief snel geschreven, en hij is erg onvolledig. Wij zullen ons later tot de kameraden, de militanten van de arbeidersbeweging richten, die de revisionistische organisaties iedere dag teleurstellen. Wij weten dat de haat, die hun leiders tegenover ons hebben, zo groot is als de angst die zij er voor hebben, om als objektieve medeplichtigen van de uitbuiters ontmaskerd te worden.

En ons antwoord zou niet volledig zijn, wanneer zij niet met onze praktijk verbonden was. Daarom hebben wij vanmorgen, 17 oktober de vestiging van de CVP (Christelijke Volks Partij) aangevallen... (wordt vervolgd)

Wat zal de GIA en de revisionistische leiding met betrekking tot deze zaak verzinnen?

Cellules Communistes Combattantes
Voor de opbouw van de strijdende organisatie van de proletariërs.

